

Kr., er Tolden foreslaaet nedsat paa flere Raastoffer som Jern, Staal, Træ, Farvevarer osv., til et Beløb af halvtredie Mill. Kr. A propos, maa jeg rette en Forespørgsel til den højtærede Finansminister? Hvorfor er Tolden paa Træ ikke foreslaaet mere nedsat eller frigjort? Saa vidt jeg kan se, er det ikke Husmændene eller den almindelige Gaardejerklasse, der ere Skovbesiddere, det er vist neppe dem, som det vilde gaa ud over eller genere, om Trætolden helt afskaffedes eller blev betydeligt nedsat. Det skulde vel ikke være lidt Godsejersmørelse, der ligger bagved, og den er som bekendt kostbar. (Afbrydelse af *Bluhme*). Ja, til det ærede Medlem for Esbjerg vil jeg dog sige, at jeg absolut ikke har tænkt paa ham.

Beskyttelsen er nedsat paa Manufakturvarer med 888,000 Kr., paa Garn og Traad med 137,000 Kr.

Endvidere er Tolden paa Uldpositionerne Nr. 160 efter 4 Aars Forløb foreslaaet nedsat med 171,000 Kr., saaledes at hele Nedsættelsen paa denne Industris hidtil værende Beskyttelse i Løbet af 4 Aar, for saa vidt Forslaget vedtages, vil andrage 1,216,000 Kr. Det har særlig glædet mig at se den Maade, hvorpaa man ved dette Forslag vil gaa gradvis frem med at forøge Beskyttelsesnedsættelsen efter et vist Aaremaal. Jeg tror, at det er den rigtige Maade at gøre det paa, og jeg vil anbefale Ministeren den lige overfor andre Industrier, som ere i Stand til at taale det. Jeg ved nok, at dette sidste altid er en Skønssag, at den, der bliver klippet, altid skriger, og mener ogsaa, at der skal tages Hensyn til de bestaaende Industrier. Men naar vi blive enige om, at der er Industrier, der kunne taale det, saa mener jeg, at den Fremgangsmaade, der her er foreslaaet anvendt, er overordentlig heldig og rigtig. Socialdemokratiet har i 1901 udtalt sig om Toldspørgsmaalet paa en Kongres, vi afholdt, og har ligeledes udtalt sig for en gradvis og planmæssig Nedsættelse. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne oplæse disse faa Linier om, hvad der den Gang fandt Sted paa vor Kongres i 1901. Der blev, efter at vi havde drøftet Toldspørgsmaalet, — en Forhandling, i hvilken mange af vore Landarbejderrepræsentanter deltog, — nedsat et Udvalg, og dette Udvalg foreslog med undertegnede som Ordfører følgende Resolution, der enstemmigt vedtoges: „Kongressen forlanger ved en Skattereform Toldreformen sat i første Linie. Socialdemokratiet er prin-

cipielt Modstander af alle indirekte Skatter og kræver deres Ombytning med direkte Skat, paalignet efter stigende Skala (Formue-, Indkomst- og Arveskat). Socialdemokratiet modsætter sig derfor enhver ny, indirekte Skat, enten den er af finansiel eller protektionistisk Art. De bestaaende Toldskatter ophæves hurtigst muligt, for Beskyttelsestoldens Vedkommende dog saaledes, at denne efterhaanden nedsættes under Hensyntagen til hver enkelt Industris særlige Forhold. — Socialdemokratiets Maal, der forberedes ved den internationale Arbejderorganisation, er alle Toldgrænsers Nedbrydning mellem civiliserede Nationer“.

Jeg har med Villie oplæst denne Resolution, fordi jeg gerne vilde have, at den for Fremtiden skulde findes i Tidenden. Vor Beslutning gaar altsaa ud paa en Nedsættelse og eventuel Ophævelse af Beskyttelsestoldsatserne ved en gradvis og planmæssig Fremgangsmaade, saaledes som foreslaaet i den Position, jeg før nævnte. Men denne Beslutning er ikke fremkaldt eller dikteret af Sympati for Frihandelspolitik eller for Frihandelsagitation, saaledes som den nu almindelig forstaas og benyttes, en Frihandelspolitik, der gaar ud paa at fortælle os, at naar blot alle Skranker, der forhindre den fri Vareudveksling mellem Landene, nedbrydes, have vi det alle — ogsaa Arbejderne — som Blommen i et Æg. Jeg siger udtrykkelig, at denne Resolution, som vi da vedtog, ikke er dikteret af Hensyn til den Frihandelstanke, jeg her omtaler. Vi Socialdemokrater vide jo, at det er langt dybere liggende Aarsager, der opretholde den herskende Kapitalisme, end Beskyttelse eller Frihandel i dette eller hint Land. Det er et lille Mindretals Ejendomsret til Produktionsmidlerne, som muliggør en Udbytning af Arbejderklassen her og overalt, saa intensiv, saa eftertrykkelig og saa infam, som ikke nogen Sinde tidligere i Historien, og at det er stærkere nu, ligger i, at de Hjælpemidler, der opfindes, de Maskiner, der nu bruges i Arbejdets, i Industriens og Haandværkets Tjeneste, have muliggjort en Udnyttelse af den menneskelige Arbejdskraft, der har forøget Værdien af samme i langt højere Grad end i tidligere Perioder, og vi vide ogsaa, at denne Udbytning finder Sted og vil finde Sted, hvad enten vi leve under Beskyttelse eller Frihandel. Naar vi stille os paa et Frihandelsstandpunkt, saa er det nærmest af Hensyn til, at Frihandelen hurtigere vil revolutionere, om jeg maa bruge det Ud-